

vrouw nodig die negen maanden een kind wil dragen, die wil baren en daarna samen met jou en je eventuele partner wil opvoeden. Adoptie is een optie, maar wel een dure en bovendien laten lang niet alle landen homo's toe tot de adoptieprocedure. Bovendien willen mannen ook graag een kind van zichzelf, wat ze al snel bij een bevriend lesbisch stel brengt.

Het kan ook andersom. Sara Coster (46) schreef het boek *De wens en de vaders* (begin februari in de winkel), een bij vlagen pijnlijk openhartig, maar vooral lichtvoetig en komisch relaas over hoe ze op het biologische nippertje haar kinderwens op onconventionele manier vervult.

Na haar 35ste verjaardag nam ze een resoluut besluit: ze stopte met internetdaten en ging op zoek naar 'één of twee homo's' om kinderen mee te krijgen. De publicatie van het boek zou zomaar tot een kleine babyboom kunnen leiden; voor broedse dertigers met een afnemende voorraad eitjes kunnen homo's ineens

Na haar 35ste ging Sara op zoek naar één of twee homo's om kinderen mee te krijgen

een fraai alternatief zijn voor een onvrijwillig kinderloze toekomst.

Via de website van de stichting Meer dan Gewenst (zie kader) kwam ze in contact met de Amsterdamse Simon en de Italiaanse Luca. Het klikte met een hoofdletter K. Ze namen voor de vorm nog een half jaar de tijd om elkaar beter te leren kennen en gingen daarna aan de slag met gesteriliseerde pindakaaspotten en plastic spuitjes. Twee jaar later sloten ze Lorenzo (nu 6 jaar) in hun armen. Weer twee jaar later was met de geboorte van Claudio (nu 4) het 'gezin compleet en de bakfiets vol'.

Ze kocht zelfs een huis in dezelfde straat als de vaders, zodat ze makkelijk bij elkaar kunnen binnenlopen. De kinderen zijn drie dagen bij haar en vier dagen bij de papa's. In het dubbele bovenhuis van de vaders lunchen ze vandaag samen. Lorenzo heeft het blonde haar en de schuchtere nuchterheid van een Hollander, de kleine Claudio de bravoure van zijn Ita-

liaanse vader. Herkenbaar op de foto willen de mannen en de kinderen niet. Sara: "Toen ik het boek ging schrijven, hebben we besloten dat we de kinderen uit de publiciteit houden." Op het schoolplein is de gezinssamenstelling uiteraard geen geheim. "We voelen onszelf soms halve hetero's, zo burgerlijk is ons dagelijkse bestaan," zegt Simon lachend.

De gewoonste zaak van de wereld is misschien nog wat overdreven, maar vandaag de dag kijkt een beetje Amsterdammer toch niet meer op van een gezin dat niet aan de standaardconstructie 'papa+mama=kindje' voldoet. Zou je denken. Voor dit artikel sprak de verslaggever een groot aantal homo-ouders. Bijna allemaal vertelden ze dat ze wel eens te maken hebben met directe of indirecte afwijzing door de omgeving. "Best veel hetero's reageren aanmatigend als ik vertel dat ik met mijn man twee kinderen heb met een vrouwenstel," vertelde een vader. "Dan slaan ze een toon aan van: 'Nou, nou, moet dat nou óók nog?' Ze

'Dat soort vragen stel je toch ook niet aan een hetero die net vader is geworden?'